

[Jensen-Stevns.]

og af Bestyrelsen for Foreningen af byliggende Kommuner. For saa vidt er Sagen med Hensyn til dette Lovforslag altsaa i Orden, og jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Men jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til i denne Sammenhæng at gøre et Par Bemærkninger. Lovforslaget bestemmer jo, at i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse kan der ved stadfæstet Vedtægt træffes forskellige Bestemmelser vedrørende Gader og Veje. Men nu vil jeg gerne have den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse nogle Linier af Lovforslagets Tekst, saaledes at ærede Medlemmer kan faa dem ganske ordlydende. Indholdet af Vedtægterne, som skal stadfæstes, skal være

„i Lighed med Bestemmelserne i Lov indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København af 14. December 1857, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 om Ændring i disse Forskrifter, dog saaledes, at Anlæg af Kloakker og andre Vandløb vil være at foretage efter Reglerne i Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880, jfr. Lov Nr. 128 af 19. April 1907.

Ved den af Sogneraadet eller Landdistriktsbestyrelsen affattede og af Amtsraadet tiltraadte Vedtægt kan det endvidere bestemmes, at Kommunalbestyrelsen med Hensyn til Vedligeholdelsen og Istandsættelsen m. v. af private Gader og Veje kan gaa frem efter Regler, svarende til Bestemmelserne i § 8, 1ste Stykke, i fornævnte Lov af 14. December 1857, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926“.

Jeg tør nok sige, at der skal et godt Bryst til for at kunne foredrage en saadan Bestemmelse uden at blive stakaandet derved, og jeg tør maaske yderligere sige, at der skal et stærkt Hoved til for at forstaa en Lovregel, som er formuleret paa den Maade. Saa stærke Hoveder har der, forklarligt nok, ikke til enhver Tid været ude paa Københavns Amts Kontor; thi det fremgaar af Oplysningerne til det i Folketinget fremsatte Forslag, at man paa Københavns Amts Kontor er kommet til at stadfæste Vedtægter, hvis Indhold ikke har været lovmedholdeligt. Den oprindelige Aarsag til, at Kommunerne har rejst Spørgsmaalet og har udtalt Ønsket om Ændring af den bestaaende Lovgivning, har netop været Frygten for, at disse saaledes stadfæstede Vedtægtsbestemmelser, i Henhold til hvilke der er truffet væsentlige Afgørelser ude i disse Kommuner, bagefter skulde blive underkendt ved Domstolene. Det er altsaa denne

Skandale, man først og fremmest har villet undgaa.

Nu vil jeg benytte Lejligheden til at udtale en Beklagelse over, at man ikke i Ministeriet har benyttet Lejligheden til at gennemarbejde Stoffet saaledes, at den højtærede Minister her paa Rigsdagen havde kunnet forelægge et Lovforslag, som virkelig kunde forstaaes og tilegnes af de Sogneraads- og Amtsraadsmedlemmer, for hvilke Loven i første Række er bestemt. For det maa jo siges, at i formel Henseende er det foreliggende Lovforslag lige saa uhaandterligt, som Forgængeren har været det. Vor Lovgivning paa dette Omraade er i Aarenes Løb blevet til et fuldstændigt Vildnis. Det er nemlig saaledes, at de første Lovregler, man fik om dette Emne, var begrænsede til København. Da man saa i andre Købstæder følte Trang til lignende Bestemmelser, indførtes de paa den Maade, at man heftede disse Bestemmelser uden paa dem, der er gældende for København, og da der paa et senere Tidspunkt i forskellige Landkommuner opstod Trang til at faa tilsvarende Regler, gik man ogsaa her den Vej at knytte disse Bestemmelser til dem, der var givet for Københavns Vedkommende. Paa den Maade er dette Lovgivningsomraade, som jeg før sagde, efterhaanden blevet til et formeligt Vildnis. Jeg vil nu gerne udtale det Ønske, at den højtærede Indenrigsminister benytter Sommertiden til at sende en Rydningsmand med Hakke, Skovl og Spade ud i dette Vildnis for at gøre Forsøg paa at bane Vej derude, og hvis den højtærede Indenrigsminister ad Aare kunde forelægge os et virkelig gennemarbejdet Forslag til Ordning af disse Forhold, et Forslag, som kunde tilegnes og haandteres af de kommunale Mænd, som dog i første Række skal arbejde dermed, tror jeg, han vilde have gjort en fortjenstfuld Gerning. Som jeg udtalte i Begyndelsen af mit Indlæg, er vi tra vor Side tilfredse med de nye Bestemmelser angaaende Indkaldelser til Aastedsforretninger, Bestemmelserne om, hvad der skal forstaaes ved en Vej, om Belysning af private Gader og Veje, om Navne paa disse og om Kommunernes Overtagelse af Vedligeholdelse, naar et vist kvalificeret Flertal stemmer derfor. Alt dette og det øvrige nye, som det foreliggende Lovforslag bringer, kan vi billige, men vi er ikke tilfredse med selve det Grundlag, der foreligger. Hvis altsaa den højtærede Minister vil overveje den Henstilling, jeg nu paa mit Partis Vegne har rettet til ham, tror jeg, han vilde udføre en nyttig Gerning.

Jeg skal tillade mig at anbefale det